

Dosarul nr. 3ra-1235/16

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – C. Roșca

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Consiliul municipal Chișinău în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Lilia Malai, Dina Sîrghi și Irina Ceban privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 iulie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 10 decembrie 2014 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Lilia Malai, Dina Sîrghi și Irina Ceban privind anularea deciziei nr. 6/11-2 din 02 octombrie 2014 “Cu privire la susținerea financiară a persoanelor angajate în instituțiile publice finanțate din bugetul local care construiesc/procură locuințe prin metoda creditării ipotecare”.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că Consiliul municipal Chișinău, prin decizia nr. 6/11-2 din 02 octombrie 2014, a acceptat acordarea suportului financiar din bugetul municipal în mărime de 10 la sută anual din dobînda bancară, aprobată conform contractelor de credit ipotecar, încheiate între angajații din instituțiile publice finanțate din bugetul local și băncile comerciale, în vederea procurării spațiului locativ, cu ulterioara achitare a mijloacelor financiare către beneficiar, prin intermediul băncilor comerciale. Astfel, Dinei Sîrghi, lucrător în Direcția administrație publică locală a Primăriei municipiului Chișinău, contract din martie 2012, Liliei Malai lucrător în Direcția generală finanțe a Consiliului municipal

Chișinău, contract din octombrie 2012 și Irinei Ceban, lucrător în Liceul Teoretic “Elimul Nou”, contract din mai 2014.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a menționat că la adoptarea deciziei, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 17 din Legea nr. 397 din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice locale, care stabilesc că autoritățile reprezentative și deliberative precum și cele executive ale unităților administrativ teritoriale, nu sînt în drept să acorde împrumuturi sau garanții pentru împrumuturi persoanelor fizice.

Reclamantul a indicat că Consiliul municipal Chișinău nu este în drept să finanțeze din bugetul municipal dobînze bancare la contractele de credit, încheiate între instituții bancare cu unii angajați din cadrul subdiviziunilor autorității publice locale. Astfel că, ajutorul material prevăzut la art. 42 alin. (1) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcționarului public i se acordă ajutoare materiale în vederea soluționării problemelor sociale și de trai în conformitate cu legea. Iar, Consiliul municipal Chișinău nu este în drept să acorde Dinei Sîrghi, Lilei Malai și Irinei Ceban suport financiar, sub formă de ajutor material, achitînd lunar pe parcursul anilor din contul bugetului municipal sumele dobînzii conform planului de rambursare a creditului.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a susținut că la adoptarea deciziei nr. 6/11-2 din 02 octombrie 2014, Consiliul municipal Chișinău urma să țină cont de prevederile art. 5 alin. (1) din Legea Fondului Republican și a fondurilor locale de susținere socială a populației nr. 827 din 18 februarie 2000, conform căruia Mijloacele Fondului republican și ale fondurilor locale se utilizează pentru acordare de ajutor material persoanelor socialmente vulnerabile din rîndul pensionarilor (prioritar invalizi, persoane singure și în etate), altor persoane inapte de muncă, familiilor cu copii și persoanelor, care au nimerit în situații excepționale, pe care nu le pot depăși de sine stătător, precum și pentru acoperirea cheltuielilor ce țin de achitarea ajutorului material.

Iar, conform prevederilor ordinului Ministerului Finanțelor nr. 91 din 20 octombrie 2008, privind clasificarea bugetară, la articolul 135.21 “ajutoare unice populației conform deciziilor autorităților administrației publice locale” se referă la ajutoarele bănești de o singură dată acordate persoanelor fizice din fondul de rezervă a autorităților administrației publice locale sau din alte surse, în baza deciziilor autorităților administrației publice locale. Prin urmare ajutorul material unic poate fi achitat doar unor categorii de populație o singură dată pe an.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 6/11-2 din 02 octombrie 2014 “Cu privire la susținerea financiară a persoanelor angajate în instituțiile publice finanțate din bugetul local care construiesc/procură locuințe prin metoda creditării ipotecare”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 iulie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat. S-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/11-2 din 02 octombrie 2014 “Cu privire la susținerea financiară a persoanelor angajate în instituțiile publice finanțate din bugetul local care construiesc/procură locuințe prin metoda creditării ipotecare” (f.d. 127, 132 - 137).

La 22 august 2015 Consiliul municipal Chișinău a înaintat cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 24 iulie 2015, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă (f.d. 131, 153 - 157).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău, s-a menținut hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 24 iulie 2015 (f.d. 173 - 182).

La 24 iunie 2016 Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 și hotărîrii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 24 iulie 2015, solicitînd casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie respinsă acțiunea (f.d. 191 - 195).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, erorile comise de către instanțele de judecată au dus la încălcarea esențială a drepturilor fundamentale.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 februarie 2016 și a fost expediată părților la 19 aprilie 2016 (f.d. 183). Recurentul a depus recurs la 24 iunie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

La 25 august 2016 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință la cererea de recurs declarată de Consiliul municipal Chișinău, solicitînd respingerea acesteia ca inadmisibilă.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, erorile comise de către instanțele de judecată au dus la încălcarea esențială a drepturilor fundamentale.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinînd argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținînd cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Consiliul municipal Chișinău împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Lilia Malai, Dina Sîrghi și Irina Ceban privind anularea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas